

Ügyvezető elnöki beszámoló 2019-ről Tisztújító közgyűlés, Ipolyság, 2020.02.08.

„Egyszer a tanítvány megkérdezte a Mestert:

- Sokat kell még várni arra, hogy a dolgok jobbra forduljanak?

- Hát, ha várunk, akkor még sokat. - felelte a Mester.”

(Zen bölcsesség)

Az elmúlt év számomra egy sűrű, számtalan feladattal és élménnyel teli év volt. Nem törekszem felsorolni mindazt a tevékenységet, feladatot, amiben részem volt, azt gondolom elegendő csak azt leírnom, hogy nem unatkoztam. Ajtóm, szívem és lelkem szinte mindig nyitva volt azok előtt, akik megkerestek, akik bizalmat helyeztek belém és én minden alkalommal igyekeztem önmagamon is túllépve segíteni. Hiszem és vallom, hogy vezetőként, különösen cserkészvezetőként mindig is a közösség szolgálata az elsődleges feladatunk és célunk, a tetteink és munkánk minősége fog meghatározni minket, és a hozzánk került talemtumokat használni és gyarapítani kell, és általuk kell a ráknbizottakat a Teremtőnk felé vezetni, az Ő dicsőségére kell mindezt fordítani.

Az elmúlt évben is ezen gondolatok szerint igyekeztem minél jobban segíteni, hol kevesebb, hol több sikerrel. Az átélt nehézségeket is igyekeztem úgy megélni, hogy abból a lehető legtöbb jót hozzak ki a jó Isten segítségével. Örömeimet és fájdalmaimat mindig elé vittem, tettem ezt ne egyszer megbántva, szomorúan és nehéz szívvel, de mindig Benne bízva, mert hiszem, hogy az az Ő áldásával tudok továbblépni! Nélküle lehetetlen lett volna ide eljutnom, ezért tetteim pozitív eredményeiért Neki kell köszönetet mondani, Övé a hála, az általam okozott nehézségekért, fájdalmakért pedig csakis engem érdemes okolni! Ez utóbbiakat őszintén sajnálom, és a jövőben igyekszem elkerülni, minimalizálni!

Mint már mindannyian jól tudjátok, a Magyar Kormány megkeresésére a Magyar Cserkészszövetségek Fóruma 2012-ben elkészítette az Összmagyar Cserkészstratégiát (ÖMCSST) 2022-ig, aminek kidolgozásában Szövetségünk is tevékenyen részt vett, és azóta is az szerint dolgozik. A ránk vonatkozó részeket rendszeresen felülvizsgáljuk, átértékeljük, legutóbb 2019 tavaszán. Ez a stratégia egy irányt és útmutatót ad nem csak arra, hogy mi felvidéki magyar cserkészek hogyan, milyen úton induljunk el a sok lehetőség között, hanem arra is, hogy mindezt a többi magyar cserkészszövetséggel közösen és összhangban tegyük. Természetesen ez az út sem tükörsima, vannak göröngyök és buktatók, néhol vargabetűk is, de jó irányba haladunk. Az én ügyvezető elnöki munkámat is ennek alávetve, ezt figyelve igyekeztem végezni 2019 során. A többi tisztségviselő beszámolóikban az elmúlt esztendő cserkésztevékenységének számtalan részét vázolta, ezekhez csak annyit tennék hozzá, hogy munkájukat tudásomnak, erőmnek és lehetőségeimnek a legjavával igyekeztem segíteni, sokszor a saját feladataim háttérszorításával. Bízom benne, a beszámolóikból nem csak én olvasom ki azt a hatalmas munkát, felelősséget, odaadást, amit ezek a cserkészek és társaik beletettek közösségünkbe! Az öregcserkészklubjaink és csapatmentoraink havi beszámolóit is átolvastam, velük egyeztetve és beszélgetve, illetve a saját tapasztalataimat is hozzátéve felsejlik az a fantasztikus közösségi lét, az a csodálatos

energiatömeg, az a sok apró tett, amiből összeáll szervezetünk, amiből feláll a felvidéki magyar cserkészületünk. Önkéntesen, a nehézségekkel együttélve, a másokra odafigyelve lesz ez egy élő közösség, ami összeköti a helyi őrsokeket rajjá, ill. cserkészcsapatá, majd egy országos hálózá. Ahol minden cserkészszövetség egy-egy alapegysége az anyaszervezetnek, amik helyileg nem önálló nonprofit szervezetek, de egységként, együttműködbe egy erős, nehezem megbontható köteget, egy szövetséget alkotnak, alkotunk.

Azt gondolom, ezt nekünk szövetségi vezetőknek kutya kötelességünk segíteni, éltetni, fejleszteni, előrevinni. Hála Istennek ebben a hatalmas és felelősségteljes munkában Bennetek cserkészvezetőkben partnerre találtunk, találtam, amit itt köszönök meg Nektek!

Munkám jelentős részét teszi ki a szervezetünk működésének bebiztosítása. Az elmúlt időszakban elsősorban a pályázati támogatásnak köszönhetően sikerült folyamatosan működtetnünk Szövetségünk Központi Irodáját és a nevelési központunkat. Ennek köszönhetően az erre az időszakra betervezett fentebb említett rendezvényeket, vezetőképzéseket és más rendezvényeinket sikerült rendben megszerveznünk és lebonyolítanunk. A dunaszerdahelyi Központi Iroda, a palásti nevelési központ és további cserkészotthonok kapcsán folyamatos volt a működési és kommunikációs költségek megfizetése, akárcsak az alkalmazottak bérének kifizetése is. Mindebben folyamatos nehézséget okozott az, hogy az iroda csak lassan és fokozatosan tudott felköltözni, még jelenleg is vannak részben kicsomagatlan, ideiglenesen helyen lerakott dobozaink. Nem segítette a helyzetet az sem, hogy a Központi Irodában idén ismét személyi változásokra is sor került, ami személycserén túl létszámcsökkéntéssel is járt. Ezzel sikerült annyi pénzkeretet felszabadítani, ami segítségével félállásban alkalmaztuk/alkalmazzuk a mozgalmi vezetőt. Ezzel a mozgalom hatalmas erősödést kapott. Sajnos mára viszont bebizonyosodott, hogy a szervezetünk viszont megsínylette ezt a leépítést. Az évek óta tartó mozgalmi erősödés számtalan új feladatot ró a szervezetre, és mivel egyáltalán nem sikerült az SZMCS szervezeti megerősödése, ezért mindezen újabb teher a meglevők mellett ismét csak a központra csapódott le, a központ alatt értsd elsősorban az elnökség tagjait és a központi iroda munkatársait. A megnövekedett feladatokat kevesebb munkatárssal kellett és kell ma is ellátni, ami nem egyszerű feladat, számos plusz munkaórát követel meg a munkavégzés hatékonyságának növelése mellett is. Szükségessé vált egy újabb munkatárs bekapcsolása, csak ennek feltételeit még meg kell valahogy teremteni. És ez nem könnyű feladat. Ezzel elérkeztünk a forrásteremtés témaköréhez. Nem könnyű téma ez, mivel az utóbbi időszakban megcsappantak a lehetőséget, sőt kb. két-három évvel ezekótt széthullott az a háttércsapat is, akik addig besegítettek a központi forrásteremtésbe. Ez a feladatot jelenleg elsősorban jómagam viszem az irodai munkatársak háttérsegítségével, és ebbe kapcsolódik be értékes segítséggel az elnökünk Gál Erik, és alkalomszerűen mások is. Ez nem egy jó helyzet, ezen a jövőben túl kell lendülnünk.

Nagy feladat az ingatlankezelés és felújítás (kiemelném itt a DSZ kisház felújítását), ill. az év során keletkezett nehézségek, károk (pl. dsz kazáncsere, palást gáztűzhelycsere, szolgálati autók vk alatti káresetei) elhárítása. Újabb feladat a rendezvényeink megnövekedett igényeinek a teljesítése. Ezek így összességében pedig nem kevés pénzügyi kiadást is hoznak magukkal.

Mindezek mellett azt gondolom, alapvetően sikeres évet tudhatunk magunk mögött. Sikerült a legtöbb betervezett rendezvényünket megvalósítani. Sikerült újdonságokkal előállni (forrásteremtő hétvége, toborzó füzet Felvidék minden magyar kiselsősének, csapatok vezetőinek csapatparancsnoki dobozok, SZMCS hangulatkártyák, stb.). Végre van a GDPR-nek megfelelő regisztrációs lapunk, beindult a Tee-pee tagnyilvántartás, ennek is köszönhetően letisztult a

tagsági adatbázisunk. Itt idén már rendezvénynyilvántartás is várható, annak előkészületei is az elmúlt időszak eredménye. Már egyszerűsödött a csapatadminisztráció, idén újabb adminisztrációs terhek csökkenése várható. Mindez a teljesség igénye nélkül...

Ez eddig leírtaknak is és a cserkészvezetőink mindennapi tenni akarásának köszönhetően tudunk, 2019-ben is továbblépni, fejlődni, megerősödni. Ami személyesen örömet szerzett, minden nehézsége ellenére is, hogy 2019-ben is jelentős számú rendezvényen ott tudtam lenni személyesen is legalább egy rövid látogatás erejéig. Sajnos nem mindenhova jutottam el, ahova szerettem volna...

Hála és köszönet!

Mindazoktól, akiket akaratlanul is megbántottam, fájdalmat okoztam, nehezítettem életét, gondot okoztam neki, elnézést kérek! Sajnálom és bánom tettem, remélem, valamikor és valahol jóvá tudom tenni azt! Egyúttal ezúton is megköszönöm mindazoknak, aki a legcsekélyebb mértékben is segítette szervezetünket és mozgalmunkat, szeretettel, jószándékkal, imával, kétkezi munkával, önkéntességgel, munkával, anyagiakkal, lobbival, akármilyen háttérsegítséggel! A jóságos Isten fizesse meg bőséggel! Mi hálás szívvel gondolunk rájuk és mindannyitokra!

A leírt eredményeket és a változásokat is az Összmagyar Cserkészstratégiában az általunk vállaltaknak és saját fejlődési célkitűzéseinknek is megfelelő próbáltuk elérni, illetve hajtottuk végre a fentebb vázolt tudatos építkezéssel, ahol a szervezet megerősítésével a mozgalmat is tudjuk erősíteni. Az év folyamán elért sikerekért nem csak önkéntes vezetőinknek, de a szülőknek, valamint a cserkészetet önzetlenül támogató segítőinknek is hálával tartozunk.

Köszönöm segítségüket a fizetett és önkéntes munkatársaknak, akik az elmúlt esztendőben több-rövidebb ideig erősítették és/vagy most erősítik a Központi Iroda csapatát!

Hálás vagyok segítőinknek, pártolóinknak és támogatóinknak is! Ez utóbbiak közül a teljesség igénye nélkül megemlítenék néhányukat: A Magyar Kormány; a Nemzetpolitikai Államtitkárság; a Család- és Ifjúságügyekért Felelős Államtitkárság; a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.; a Szlovák Köztársaság Oktatási, Tudományos, Kulturális és Sportminisztériuma; IUVENTA - Szlovákiai Ifjúsági Intézmény. Szlovák Köztársaság által létrehozott Kisebbségi Kulturális Alapnak; a Magyar Országgyűlés házelnöke; az MCSSZF és tagszervezetei; az Összmagyar Cserkésziroda - ÖCSI; Rákóczi Szövetség, Szövetség a Közös Célokért és Magyar Ifjúsági konferencia, ill. ezek tagszervezetei. KCSSZ és a Családlánc mozgalom. A Szlovák Ifjúsági Tanács – RmS, a Szlovák Cserkészszövetség – SISK. Továbbá Szakács Gusztáv, Wekerlei Cserkész Alapítvány, MCSSZFért Alapítvány, MCSSZ EFOP iroda, az ipolysági Human International és vezetője Molnár László, az alsóbodoki Esterházy János Zarándokközpontnak, Molnár Imre Esterházy János kutató, a nagymegyeri Fészek polgári társulás, a révkomáromi KUCKÓ polgári társulás, az érsekújvári Via Mariae polgári társulás, a rimaszombati Lilium polgári társulás, dunaszerdahelyi Gábrriel polgári társulás, az ipolysági SaagScout polgári társulás, a kürti Compass polgári társulás, a köbölküti Helios Press polgári társulás, Scouts in Komarno "Nec arte, nec marte!" polgári társulás. És még sokan! A rendezvényeink támogatóinak! Természetesen az itt meg nem említetteknek is hálásan köszönöm a támogatásukat (és elnézést is kérek, hogy most nem jutnak eszembe)!

Hálás vagyok a cserkészszülőknek, nagyszülőknek, gyámoknak is, hogy ránk bízta gyermekeiket, hogy azok megismerhetik a cserkészszemélyt, a cserkészmodszert, a mi általunk is közvetített értékeket!

Hálás vagyok a partnereinknek, ernyőszervezeteinknek, az ott tevékenykedőknek, hogy sok-sok feladatunkat átvállalnak, képviselnek minket, érdekeinket, ötleteket, példákat, útmutatást adnak, és bár van, hogy csak meghallgatnak, de már azzal is segítenek. Ahogy nem egyszer a partneri összefogásnak köszönhetően segítenek céljainkat megvalósítani, hisz az összefogás ereje sokszorosabb az egyéni törekvésénél! Hiszem és vallom, hogy a partneri segítséget pont ezért érdemes adni, de elfogadni is, legyen az cserkész, civil, önkormányzati, állami, ernyőszervezeti...

Hálás vagyok azon jelenlegi és volt tagjainknak, akik hozzájárulnak a cserkészletünk fennmaradásához, működéséhez és fejlődéséhez, legyen az egy háttérma vagy csak egy baráti szó vagy önkéntes háttérmunka vagy egy komoly anyagi adomány vagy legfőképpen a ránk bízottakkal való önkéntes nevelőmunka. Mindre szükség van, mert hisz közösen erősebbek vagyunk, csak együtt, erős egyéniségekből álló, de egymásra odafigyelő csapatmunkával tudjuk feladatainkat elvégezni!

Roppant mértékben hálás vagyok cserkész- és cserkészpártoló papjainknak, a férfi és női szerzeteseinknek, valamint az erre a hivatásra készülő tagjainknak legyen az katolikus vagy protestáns! Nélkülük nehéz lenne keresztény/keresztyén magyar cserkészként az Istenhez való közeledést megvalósítani. Támogatóink, támaszaink főleg, de nem csak lelkiekben értük is élő, akár kritikusként is szóló segítők. Segítségükkel Istenre tekintve a megfelelőképpen alakíthatjuk közösen a felvidéki magyar cserkészeink lelki életét, a mi lelki életünket is, ahogy a kertész alakítja a kertjét óvó ápolással, de odafigyelő metszéssel egyaránt! Imáim rendszeresen értük is szólnak, hisz ahogyan nekünk szükségünk van rájuk, úgy nekik is szükségük van ránk, a mi támogatásunkra!

Itt szeretném külön megköszönni cserkészcsapatom, a nagymegyeri 23. sz. Arany János cserkészcsapat felnőtt tagjainak, családomnak és legközelebbi Barátainknak is, hogy segítségükkel több-kevesebb sikerrel helyt tudtam állni az SZMCS ügyvezető elnökeként az elmúlt esztendőben és az elmúlt három választási ciklusban!

Nem tudok eléggé hálás lenni támogatásukért és háttér áldozatvállalásukért!

Végül a beszámoló végén megemlítem, hogy 2019 volt a külhoni magyar gyerekek éve és egyúttal II. Rákóczi Ferenc emlékévé is, fejedelemmé választásának 315. évfordulójára. Ugyanakkor 2020 már a nemzeti összetartozás éve, és március 7-én a nagymegyeri emléküléssel kezdődik az SZMCS emlékévé a szervezet újjáalakulásának 30. évfordulója alkalmából. Örömmel venném, ha e két kiemelt esemény kapcsán sok kiváló program és tevékenység valósulna meg csapataink szervezésében is. Ehhez a beszámoló elején található idézettel kívánok mindenkinek vállalkozókedvet, ötleteket és segítőköt!

Jó munkát!

Csémi Szilárd – Kismedve
SZMCS ügyvezető elnök

Palást, 2020. február 08.